

Sainet de rostolls

Un relat de: [atram](#)

Enfangades, eixarreïdes, enutjades,
estroncades, empipades, exhumades,
retallades, sainet de rostolls
ofegades portes ocultes
pintades de vermell
envernissades
esgrogueint, empal·lidint
sastres d'ànimes
i retallons de foteses,
enormes,
exultants de vida.

En el discórrer
de les atzabejes,
ignorants,
divertides, amatents,
amants de blau,
perfumant delicadament
àtoms que no pertanyen
enlloc
i menys
a mi.

Enquistades veritats
proven
nous sabors,
intentant amagar-se
de les delinqüents
degustacions amargues
i àcides,
amb cirera confitada,
en la dolça temptació
del teu pit,
mugró afilat,
apuntant al cor
per estripar-lo
i llepar-ne les entranyes
amb delit
i culpa
de no saber
si demà m'estimaràs
o si seràs viu
per explicar-ho
a un no ningú.

En el festeig salvatge
de repics de campanes
quan el DJ accelera el ritme
frenètic
dels nostres cossos
ondulants i violents
respirant aquells àtoms
sensualment impregnats
de l'essència de la vida
tan llunyana i difícil de distingir
de les altres que oculten
trampes

per les garses i les rates
i les ànimes blanques,
que es dissolen
en el buit dels pensaments
de tants éssers
que t'han pensat
en tants colors
i no t'han atrapat en cap.

Les corredisses rere bastidors,
persistents rutines,
creen màgia dalt l'escenari,
la necessària,
per continuar endavant,
sentint, vivint,
a imatge i semblança
de la ficció fumada
que ullem cada dia
sota el iogurt
de les postres.